

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖
כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
חיילי צה"ל שמסרו נפשם על קידוש ה'
ולעילוי נשמת מירה בת אביגדור ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

מאורות הפרשה – "והבאתם את עמר ראשית קצירכם"

מצינו בדברי האדמו"ר המהרי"א "והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן" ובכל דבר חכמה שאדם משיג, אפילו יהיה דבוק בקב"ה ובאליהו ובמלך המשיח, ובכל תורה וחכמה שאדם לומד, אפילו לשמה בהארה גדולה ובהתרחבות הדעת ובדביקות עד כלות הנפש, טועם ממש אור עולם הבא וזיו שכינתו בעולם הזה בתורה ובמצות, ופניו בוערות כמראה הלפידים, רואה שם הוי"ה לנגד עיניו, אש שחורה על גבי אש לבנה, ורואה מלאכים ושרפים, עדיין איננו בטוח שלא יאחזו בו אלהים אחרים בגאווה, שהוא עבודה זרה ממש כופר בעיקר.

ונופלים לו דרכים והמצאות וחקירות באלוהותו יתברך ויתעלה, מה למעלה ומה למטה ושאר חקירות של הבל, אשר זה לא יפול במחשבה אלא למי שדוחים אותו למיתה למעלה למקום נחשים.

וירחם על נפשו להאמין בקב"ה אמונה פשוטה שאין לך תנועה קטנה וגדולה הזזת אבר קטן, שלא יהיה בו אלופו של עולם, ויהיה דבוק באמונת אלהי עולם בדבקות וחשק ורצון ובהכנעה גדולה, ובקבלת היסורים והבזיונות בשמחה רבה, ומחמת גודל האור השופע עליו לא ירגיש בחרפות ובזיונות.

ולזה אמר יום ראשון של פסח, שהאיר הקב"ה את זיו הדר שכינתו במוחין עילאין ובאור א"ס מעין עוה"ב בעולם הזה. בא אח"כ בחינות העמר וצריך לעבוד את השי"ת בשמחה ובדביקות ובהרחבות הדעת, להשיג ממלכות עד חכמה המחיה את כולם, להשיג מוחין קדושים וחדוותא דשמעתא, כל אחד לפי מעשיו טועם מאור התורה, כי כל דף גמרא ופרק משניות מחיה ממש הנפש.

ובפרט ספר הזוהר על כולם, ובשמחה מרוב כל לעשות המצות, כי הם ממש חיינו וחיות נפשינו חיות ותענוג ממש מרוב כל.

אבל על כל מדרגות אלו איננו בטוח שלא יאחזו בו אלהים אחרים, כמו שנעשה לירבעם וכיוצא בו, כי בכל אלה אם

יתערב איזה גסות הרוח להתנשא בכבוד, ולמאוס בקבלת חירופים ובזיונות ומכל שכן כשיש בו בטמיר ובסטירו להיות רב ורבי ורבן, והכל נגלה לפני יודע נסתרות, אזי בקל יוכל לדחות, לכעס ולגאווה ולשאול תחתית, ולדרכים רעים ומשונים.

ולכן באמת כל הצדיקים אמיתיים, אחר כלות נפשם בודקים עצמם, והם בעיניהם שפלים ונבזים ממש פחות שבפחותים מכל ישראל גרוע מכל הגרועים.

בוכה ומבכה שמים וארץ עמו שלא ידחה מאור פני מלך חיים, כי בקל יוכל לדחות בידוע ממרן אור שעת הימים האר"י החי בן אליעזר בן שרה, והוא בחינות כתר ואין שבנפש, שאין בחיצוניות שלו שם אלקים, וזה הביטול והבדיקה לאשפלא גרמיה קמי מאריה כעפר.

ויבקש רחמים שיהיה מצורף בתוך עדת ישראל, ולאוב כל ישראל כבבת עין, וכשיבוא למדרגה זאת כי הוא מדרגה כמו כל המדרגות, אזי בדיקו דאשת חיל, סמא דמותא לאשת זנונים, ובעת שמשפיל את עצמו מאד קמי מאריה, אזי מסתלקים ממנו כל הדינים, וכל המחשבות רעות לא יבוא לפניו.

עייל ונכנס בוקע רקיעים בכיה תקיע בלבי מסטרא דא, וחדוה ואור והתפשטות הגשמיות מסיטרא דא, ומקושר באהבת ישראל דן את הכל לכף חיים וזכות אמן כן יהי רצון.

מאורות מוהרי"מ מקומרנא

כתב רבי יעקב משה זיע"א על הפסוק "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה" – וספרתם לכם האירו לכם מלשון ספיר.

ממחרת אפילו אם ח"ו מתים כל רמ"ח אברים שבכם [ממחרת אותיות מת רמ"ח].

השבת ע"י תשובה, מיום הביאכם את עמר היינו ביום שתחליטו לתקן את החטא הידוע, שעולה מספר עמר.

התנופה – תנופה"ה תשמרו את הפה, כי ברית הלשון ושמירת הברית תלויים זה בזה.

"בסכת תשבו שבעת ימים" –

מבואר במדרש שזה מדבר על האושפיזין היושבים אתנו בסוכת בקדמייתא תשבו. ואמרנו רמז לזה כי מספר שמותם עם ז' פעמים סוכה, יעלה בסכת תשבו שבעת ימים.

יעקוב דויד ככתוב בדברי הימים [א,ג,א] ויהיה אברהם סוכה, יצחק סוכה, יעקוב סוכה, משה סוכה, אהרן סוכה, יוסף סוכה, דויד סוכה, יעלה מכוון "בסכת תשבו שבעת ימים" שכל אחד יש לו סוכה בפני עצמו ויום בפני עצמו, והן הן שבעה אתרוגים "

מאורות הסיפור החסידי – יהודי כשר ונאמן - ב

תקציר : ר' שבתאי הגבאי המסור ראה נער ללא כיסוי ראש שמגיע לבית הכנסת, ר' שבתאי גרשו כמה פעמים וכך גם קרה בחנוכה שגרשו ובקשו שלא יבוא יותר.

הקטן עמד נרעש ונפחד וכאשר מעיניו החלו זולגות דמעות ברח מבית הכנסת. איש לא שם לב לכך שאבנר רדף אחריו והשיגו. הוא תפס אותו בעורפו, אחז בזרועו ושאל: "מי אתה?" הקטן הנרגש והנפחד לא ענה לו. מי אתה? - חזר אבנר ושאל, וכאשר לא באה תשובה הרהר: "אולי אין הוא מבין את שפתינו? - הרי הוא זר במקומו, ורק לפני ימים אחדים הגיע..."

מאותו לילה נקשרה נפשו של אבנר בנפשו של הילד החדש אשר "יאנוש" שמו. יאנוש לא הבין את שפתם של ילדי השכונה ולא ידע מה זה בית כנסת ומה זה לכסות את הראש. בארצו - ממנה בא - לא סיפרו לו כי יהודי הוא, כדי שחבריו לא יגערו בו. הוא בא לבית הכנסת רק מתוך סקרנות. גערותיו של שבתאי לא הבין ולא ידע.

השנים נפגשו כל יום, דיברו ושיחקו. בתחילה השתמשו בידיהם, כשכל אחד מבטא מילים ומושגים בשפתו. במרוצת הזמן קלט יאנוש מילים ומושגים ואף הצליח לצרף משפטים. בבית הספר טרם ביקר, כי המשפחה עמדה לעזוב את המקום ולהצטרף אל אביהם שעבד בנגב הרחוק. לא אחת קרה שאיזו "שכנה טובה", הזהירה את אביו של אבנר: "ראה ר' יהושע, בנך מתהולל עם הילד הזה, שם במחנה. מה יהיה בסופו..." חבריו של אבנר נמנעו מלשתף את השניים במשחקיהם. יאנוש עשה חיל ולימד את אבנר כל מיני מלאכות ואף עזר לו בהכנת שיעוריו בחשבון.

כשבוע לפני חג השבועות, הביא אבנר את ידידו יאנוש לביתו. האם נדהמה לראות את בנה בחברתו של ה"גר". האב לא התאפק ושאל את בנו: "הזהו חברך?... מה שמו? ולהתפלל הוא יודע?"

יאנוש שמו! - ענה אבנר - והוא חברי. להתפלל אין הוא יודע, כי טרם למד לקרוא. אמו רוצה שיתחיל לבקר בבית הספר שלנו ואחר הצהרים יוכל להשתתף בשיעורי הגמרא. אמו אומרת כי אביה שנהרג במחנה השמדה, יהודי שומר תורה היה, וכי אחיה למד בישיבה, אולם גם הוא ניספה. היא היתה ילדה קטנה וכמעט שכחה כבר לדבר בשפה היהודית, אולם היא חושבת כי תתחיל להדליק נרות ערב שבת. היא רוצה לבוא לאמא ללמוד את הברכות.

מעיני יהושע זלגו דמעות וראשו נסתחרר. האסון שעבר על עמו נגלה לפניו לפתע. עתה ראה את בנו אבנר כאחד מל"ו הצדיקים. ר' יהושע ניגש אל יאנוש ושם שתי ידיו על ראשו המגולה וברכו: "ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה! יברכך ה' וישמרך וגו..."

מאותו ערב נתגלגלו הדברים במהירות. ר' יהושע קנה עבור יאנוש כיפה וציצית וסידור גדול עם אותיות גדולות ומאירות עינים. אסתר, אמו של אבנר, היתה מאושרת. אבנר עמד שמח בידעו, כי מעתה ועד לאחר חג השבועות יתגורר יאנוש בביתו, לפי הזמנת הוריו. המשך יבוא בס"ד